Универзитет у Београду

Филолошки факултет

15. X 2020.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I. Подаци о Комисији

1. Орган који је именовао Комисију и датум именовања

На седници одржаној 24. августа 2020. г. Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду образовало је Комисију за одобрење теме и ментора за израду докторске дисертације коју је мр Милан Ивановић пријавио под насловом *Етноними у српском језику и србистици: Значење, творба и рјечничка обрада*.

2. Састав Комисије

Председник: др Александар Милановић, редовни професор за научну област Српски језик – Историја српског језика; датум избора у звање: 17. IV 2019; запослен на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

Члан: др Михаило Шћепановић, ванредни професор за научну област Српски језик – Дијалектологија српског језика; датум избора у звање: 20. VI 2017; запослен на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

Члан: др Ненад Ивановић, виши научни сарадник за дисциплину Лексикологија и лексикографија; гпдина избора у звање: 2019; запослен у Институту за српски језик Српске академије наука и уметности у Београду.

II. Биографија кандидата

Рођен 1984. г. у Пожеги (Р. Србија). Студирао од 2012. до 2016. на Филолошком факултету у Никшићу, на основним студијама српског језика и јужнословенских књижевности (смер: просветнопедагошки). Награђен Плакетом Универзитета Црне Горе за најуспешнијег студента друштвених и хуманистичких наука у генерацији 2015/2016. Приправнички стаж обавио школске 2016/2017. у Гимназији „Слободан Шкеровић“ у Подгорици. Магистрирао 2018. године на Филолошком факултету УЦГ с радом на тему

Семантика координираних синонима у посланицама Петра I Петровића Његоша. Исте године уписан на докторске студије на филолошким факултетима УЦГ (модул: језик) и Универзитета у Београду (модул: српски језик), и то као стипендиста Министарства науке Црне Горе са ангажманом на пројекту *Ставови грађана Црне Горе према језичком стандарду и урбаним вернакуларима: Квалитативно-квантитативна истраживања и могућности њихове примјене* (ККИНЛЦГ). Приносом топонимијске и антропонимијске грађе с подручја Бањана учествовао у ономастичком пројекту САНУ крајем 2017. и почетком 2018. Излагао на лингвистичким конференцијама *Стуликон* у Загребу (2013), Сарајеву (2014) и Љубљани (2016), те на Другом међународном научном скупу *Српско језичко и књижевно насљеђе на простору данашње Црне Горе. Српски језик и књижевност данас* (у Подгорици 2017) и Деветом међународном знанственом скупу *Дијете и језик данас* (у Осијеку 2019).

III. Библиографија кандидата

2020: „Којим је то језиком писао Св. Петар Цетињски“, *Српски језик*, 25, 563–580.

2020: „По Вуку довијек“ (приказ књиге Александра Милановића „Вуков век“, Београд: Чигоја штампа, 2019, 344 стр.), *Зборник МС за филологију и лингвистику*, 63/1, 184–193.

2019: „Координиране истозначнице у посланицама Петра I Петровића Његоша“, *Српско језичко и књижевно насљеђе на простору данашње Црне Горе. Српски језик и књижевност данас* (ур. Јелица Стојановић), Подгорица: Друштво чланова МС у Црној Гори – Нови Сад: Матица српска – Бања Лука: Друштво чланова МС у Републици Српској, 299–310.

2017: „Српски језик и србистика у постфактичком свијету“ (приказ књиге Јелице Стојановић „Пут српског језика и писма“, Београд: СКЗ, 2016, поновљено издање 2017, 440 стр.), *Зборник МС за филологију и лингвистику*, 60/2, 302–309.

2017: „Други међународни научни скуп ‘Српско језичко и књижевно насљеђе на простору данашње Црне Горе. Српски језик и књижевност данас’“ (извјештај с конференције), *Зборник МС за филологију и лингвистику*, 60/2, 273–277.

IV. Оцена подобности кандидата

На основу увида у биографију кандидата Комисија сматра да мр Милан Ивановић испуњава све услове који су потребни за израду докторске дисертације. И библиографија у којој се налазе два чланка из области лексикологије српског језика, објављена у престижним публикацијама, сугерише да кандидат располаже знањима и умећима неопходним за обраду предложене теме.

V. Оцена подобности предложеног ментора

За ментора је предложена др Рајна Драгићевић, редовни професор Филолошког факултета у Београду, с Катедре за српски језик са јужнословенским језицима.

Библиографија ментора с најмање пет јединица релевантних за област из које се пише докторска дисертација:

1. Leksička semantika u srbistici krajem 20. i početkom 21. veka, *Srpska lingvistika. Serbische Linguistik, Eine Bestandsaufnahme*, herausgegeben von Christian Voß und Biljana Golubović, Münhen – Berlin: Verlag Otto Sagner, 2010, 15–33.
2. Лингвокултуролошка упоредна истраживања етнокултурних стереотипа, *Анали Филолошког факултета*, 22 (2010), 201–214.
3. *Лексикологија српског језика*, друго издање, Београд: Завод за уџбенике, 2010.
4. *Вербалне асоцијације кроз српски језик и културу*, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2010.
5. *Савремена српска лексикографија у теорији и пракси*, колективна монографија, уредник: Рајна Драгићевић, Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2014.
6. *Српска лексика у прошлости и данас*, Нови Сад: Матица српска, 2018.
7. *Српска лексикографија од Вука до данас*, каталог изложбе, уредници: Милосав Тешић, Рајна Драгићевић и Ненад Ивановић, Београд: Српска академија наука и уметности – Савез славистичких друштава Србије, 2018.

Комисија сматра да др Рајна Драгићевић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације, из области лексикологије с лексикографијом и ономастиком.

VI. Оцена подобности теме

1. Оцена формулације назива тезе (наслова)

Будући да ће се у свом докторском раду кандидат бавити различитим аспектима етнонимије српског језика, као и степеном њене проучености у србистици, може се констатовати да радни наслов дисертације одговора предложеној теми. Такав наслов посебно је прикладан и утолико што се поднасловом сужава на аспекте који ће бити у средишту истраживања – значење, творбу и речничку обраду етнонима.

2. Оцена предмета (проблема) истраживања

У поднетој пријави кандидат оцртава правце развоја теме. Према његовим речима у питању су:

- положај етнонимâ у лексичком систему српског језика,
- компоненте појмовног и стилског значења етнонимâ,
- механизми помака тих значења,
- начела творбе и стандардизације етнонимâ у српском језику и
- начела њихове обраде у општим описним речницима.

Образлажући овакав избор, кандидат истиче да се из угла когнитивних лингвиста, врло утицајних у савременим друштвено-хуманистичким наукама, укупност именâ сваког језика тумачи као систем организован око најрепрезентативнијих представника, што би у датом случају била лична имена, са осталим јединицама мање или више удаљеним од тог језгра, тј. мање или више различитим од њега у смислу облика и

референције. Међу најудаљенијим јединицама ономастикона у том се смислу налазе управо имена народâ или етноними. Она се од личних имена, наиме, разликују вишеструко: нису ни *singularia tantum* ни *pluralia tantum*, располажу денотацијом, често вишезначном, испољавају одређену конотацију, понајчешће негативну, а разликују се и од правих, заједничких именица утолико што им немаркирана форма није облик једнине, него облик множине. Због свега набројаног кандидат сматра да етноними за лингвисте, а посебно за ауторе општих описних речника, представљају особит стручни и научни изазов, те да једном таквом изазову ваља одговорити истраживањем помоћу грађе из српског језика, како у чистолингвистичкој, одн. граматичкој и семантичкој равни, тако и у примењенолингвистичкој, одн. лексикографској и стандардолошкој равни.

Комисија оцењује да је предмет истраживања разрађен и добро образложен. Актуелан је утолико што је у складу с токовима савремене лингвистике, а релевантан зато што у србистици до сада није обрађен монографски, мада је дакако било радова мањег обима и знатно ужег садржаја, што показује и прелиминарна библиографија. Истраживачки задаци и по обиму и по садржају одговарају захтевима докторске дисертације уопште, а посебно у области лексикологије с лексикографијом и ономастиком.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио обиман списак библиографских јединица којима се користио у прелиминарним истраживањима. Посреди су публикације које се односе на ономастику, етнолингвистику, релациону семантику, дериватологију и лексикографију. Поред публикација на српском језику, ту су и оне објављене на другим словенским језицима и енглеском језику. На списку се налазе и библиографски подаци о изворима који ће послужити за прибављање грађе. О наведеном сведочи и избор из библиографије о којој је реч:

Аврамова, Цветанка (2013). *Имена на жители (*nomina habitatorum*) в съвременния чешки и съвременния български език*. София: Парадигма.

Бартмињски, Јежи (2011). *Језик – слика – свет: Етнолингвистичке студије* (прев. Марта Бјелетић). Београд: Словославија.

Балтешић, Александра (2016). „Компарација етнонима *turco* и *Турчин* у италијанској и српској фразеологији и паремиологији“. *Језици и културе у времену и простору*, V (ур. Снежана Гудурић и Марија Стефановић), Нови Сад: Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, 27–36.

Гортан-Премк, Даринка ([2]2004). *Полисемија и организација лексичког система у српскоме језику*. Београд: Завод за уџбенике.

Гортан-Премк, Даринка (2013). „О лексикографској дефиницији и систему лексикографских дефиниција у једнојезичном речнику“. *Zbornik u čast Veri Vasić: Leksika – gramatika – diskurs* (ur. Milivoj Alanović i dr.), Novi Sad: Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu, 31–39.

Грищенко, А. И. (2010a). „Социокультурная дифференциация современной русской экспрессивной этнонимии: Социальный, региональный и идеологический аспекты“. *Преподаватель XXI век*, 8/2, 316–321.

Грищенко, А. И. (2010b). „О некоторых проблемах лексикографирования экспрессивных этнонимов русского языка“. *Слово. Словарь. Словесность: Текст словаря и контекст лексикографии* (ред. В. Д. Черняк), Санкт-Петербург: Российский государственный педагогический университет имени А. И. Герцена – САГА, 206–211.

Грищенко, А. И. (2012). „Между *русскими* и *россиянами*: Современная русская публицистика в поисках новых этнических номинаций“. *Вестник Новосибирского государственного университета. Серия: история, филология*, 11/11, 124–131.

Даути, Менсел (2012). „Етноними у мрежи вербалних асоцијација“. *Славистика*, 16, 617–631.

Драгићевић, Рајна ([2]2010). *Лексикологија српског језика*. Београд: Завод за уџбенике.

Драгићевић, Рајна (2010). *Вербалне асоцијације кроз српски језик и културу*. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије.

Клајн, Иван. *Творба речи у савременом српском језику*, II (*Суфиксација и конверзија*). Београд: Завод за уџбенике – Институт за српски језик САНУ, Нови Сад: Матица српска, 2003.

Маринковић, Ивана и Јована Јовановић (2012). „О проблему полисемантичке структуре лексема из класе етника у српском језику“. *Језици и културе у времену и простору*, I (ур. Снежана Гудурић), Нови Сад: Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, 463–473.

Марјановић, Милица (2007). „Етноними са негативном експресивном конотацијом“. *Шездесет година Института за српски језик САНУ* (ур. Срето Танасић), Београд: Институт за српски језик САНУ, 109–118.

Пешикан, Митар (1958). „О грађењу имена становника у односу на имена земаља и места“. *Наш језик*, 9/5–6, 196–205.

Пешикан, Митар (1970). *Наш књижевни језик на сто година послије Вука.* Београд: Друштво за српскохрватски језик и књижевност СР Србије.

Подольская, Н. В. (1978). *Словарь русской ономастической терминологии*. Москва: Институт языкознания Академии наук СССР – Издательство «Наука».

Ристић, Стана (2004). *Експресивна лексика у српском језику: Теоријске основе и нормативно-културолошки аспекти*. Београд: Институт за српски језик САНУ.

Ристић, Стана (2006). „Стереотипи о Грцима у српском језику“. *Гласник Етнографског института САНУ*, 54, 47–55.

Ристић, Стана (2016). „Репрезентативност Речника САНУ за етнолингвистичка истраживања: Од лексикографске дефиниције ка когнитивној“. *Лексикологија и лексикографија у светлу савремених приступа* (ур. Стана Ристић и др.), Београд: Институт за српски језик САНУ, 377–394.

Шипка, Милан (2012). „О пејоративној употреби етника и етнонима у српском језику“. *Наука и идентитет*, VI/1 (ур. Милош Ковачевић), Пале: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 127–135.

Шћепановић, Михаило (2006). „Поглед на етниоме у српским пословицама“. *Српски језик*, 11, 523–529.

Шћепановић, Михаило и Снежана Баук (2003). „Терминологија српске антропонимије“. *Терминолошка стандардизација лингвистичког описа савременог српског језика* (зборник реферата са 32. Научног састанка слависта у Вукове дане, књ. 3), Београд: Међународни славистички центар, 241–250.

⁂

Anderson, Benedict ([3]2006). *Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism*. London – New York: Verso.

Atkins, Sue & Michael Rundell (2008). *The Oxford Guide to Practical Lexicography*. Oxford – New York: Oxford University Press.

Barić, Eugenija i dr. ([4]2005). *Hrvatska gramatika*. Zagreb: Školska knjiga.

Cruse, Alan ([3]2011). *Meaning in Language: An Introduction to Semantics and Pragmatics*. Oxford – New York: Oxford University Press.

Geeraerts, Dirk (2007). “Applied and Interdisciplinary Perspectives: Lexicography”. *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics* (ed. by Dirk Geeraerts & Hubert Cuyckens), Oxford – New York: Oxford University Press, 1160–1174.

Hanks, Patrick (2016). “Definition”. *The Oxford Handbook of Lexicography* (ed. by Philip Durkin), Oxford – New York: Oxford University Press, 94–122.

Hartmann, R.R.K. & Gregory James (1998). *Dictionary of Lexicography*. London – New York: Routledge.

Koopman, Adrian (2016). “Ethnonyms”. *The Oxford Handbook of Names and Naming* (ed. by Carole Hough), Oxford – New York: Oxford University Press, 251–262.

Lew, Robert (2013). “Identifying, Ordering and Defining Senses”. *The Bloomsbury Companion to Lexicography* (ed. by Howard Jackson), London – New York: Bloomsbury Academic, 284–302.

Lipka, Leonhard ([3]2002). *English Lexicology: Lexical structure, word semantics & word-formation*. Tübingen: Gunter Narr Verlag.

Nyström, Staffan (2016). “Names and Meaning”. *The Oxford Handbook of Names and Naming* (ed. by Carole Hough), Oxford – New York: Oxford University Press, 39–51.

Peti, Mirko (1997). „Koje su imenske riječi etnici i etnonimi?“. *Folia onomastica Croatica*, 6, 99–112.

Prćić, Tvrtko ([3]2016). *Semantika i pragmatika reči*. Novi Sad: Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu.

Roberts, Michael (2017). “The semantics of demonyms in English: *Germans*, *Queenslanders*, and *Londoners*”. *The Semantics of Nouns* (ed. by Zhengdao Ye), Oxford – New York: Oxford University Press, 205–220.

Smith, Anthony (1991). *National Identity*. London – New York: Penguin Books.

Šimunović, Petar (2009). *Uvod u hrvatsko imenoslovlje*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.

Šipka, Danko ([2]2006). *Osnovi leksikologije i srodnih disciplina*. Novi Sad: Matica srpska.

Van Langendonck, Willy (2007). *Theory and Typology of Proper Names*. Berlin – New York: Mouton de Gruyter.

Van Langendonck, Willy & Mark Van de Velde (2016). “Names and Grammar”. *The Oxford Handbook of Names and Naming* (ed. by Carole Hough), Oxford – New York: Oxford University Press, 17–38.

⁂

SrpKor 2013: *Korpus savremenog srpskog jezika* (pr. Duško Vitas i Miloš Utvić), © Grupa za jezičke tehnologije Univerziteta u Beogradu, 2013. [http://www.korpus.matf.bg.ac.rs]

VRH: *Veliki rječnik hrvatskoga standardnog jezika*, Zagreb: Školska knjiga, 2015.

⁂

РМС: *Речник српскохрватскога књижевног језика* (ур. Михаило Стевановић), I–VI. Нови Сад: Матица српска, 1967–1976.

РСА: *Речник српскохрватског књижевног и народног језика*, I–(XX). Београд: Институт за српск(охрватск)и језик САНУ, 1959–(2018).

РСЈ: *Речник српскога језика* (ур. Мирослав Николић). Нови Сад: Матица српска, [2]2011.

СР 1818: Вук Стеф. Караџић, *Српски рјечник истолкован њемачким и латинским ријечма*. Беч: лично издање, 1818.

СР 1852: Вук Стеф. Караџић, *Српски рјечник истумачен њемачкијем и латинскијем ријечима*. Беч: лично издање, 1852.

Комисија закључује да је прелиминарна литература таква да кандидату омогућава да свој докторски рад постави на ваљане теоријске основе, а да онда и емпиријска истраживања која уследе успешно обави и доведе до поузданих закључака.

4. Циљеви истраживања, хипотезе и очекивани резултати

У поднетој пријави кандидат наглашава да је први циљ његовог истраживања да опише и објасни квалитативне и квантитативне аспекте семасиолошке структуре етнонимâ, тј. да одговори на питања како су различита значења истих етнонима међусобно повезана и на основу чега, те колико је које међу њима истакнуто и зашто. Поред тог циља, у равни чисте лингвистике истакнута су и следећа два: да се опишу и објасне стандардни и нестандардни облици етнонимâ, посебно њихова акцентуација, као и портрети појединих етничких група у слици света својственој говорним представницима српског језика. Напослетку је кандидат навео и циљеве на пољу

примењене лингвистике: да опише досадашњу праксу речничке обраде етнонимâ и утиче на будућу сходно сазнањима стеченим у међувремену, те да опише досадашњу србистичку терминологију која се тиче етнонимâ и утиче на будућу сходно страним узорима.

Хипотезе су формулисане јасно и прецизно. Семантике се тиче прва, према којој се етноними у семантичком погледу углавном померају, развијају на предвидиве начине, зависно од творбеног обрасца на основу којег су настали (тј. зависно од тога које им је значење примарно – значење народности или житељско значење, одн. значење држављанства). Кандидат, осим тога, претпоставља да је етнонимима углавном предвидива и творба, не само она којом настају стандардни него и она којом настају нестандардни али узуални облици, одн. изговори. Што се тиче речника српског језика, претпоставља се да у њима описне дефиниције етнонимâ нису уједначене у погледу садржаја и распореда, док се на србистичку терминологију односи претпоставка да у њој поводом етнонимâ постоје празнине или лакуне. Као и прве две хипотезе, последња је каузална. Њоме се, наиме, тврди да се портрети појединих етничких група у у слици света својственој говорним представницима српског језика расподељују према опозицији „ми : они“, „своје : туђе“ итд., одражавајући у исти мах одређене негативне или позитивне стереотипе.

У вези са очекиваним резултатима треба рећи да кандидат намерава да идентификује когнитивне механизме којим су развијене различите денотације етнонимâ, у првом реду житељско значење (које примарно изражавају етници), одн. значење држављанства (које примарно изражавају демоними), али и значења настала на основу негативних стереотипа (каква су у Матичином шестотомнику приказана под лемама *Турчин*, *Цигани* и *Циганка*). На исти начин кандидат планира да дође до творбених образаца на основу којих су етноними настали, као и до образаца на основу којих њихови акценти алтернирају у појединим падежима, тј. деклинацијској парадигми, и између појединих варијетета српског језика, првенствено стандарда и супстандарда. У равни примењене лингвистике највећа су очекивања од анализе чланака у општим описним речницима српског језика. Указивањем на позитивне, а донекле и негативне примере обраде етнонимâ у тим речницима могло би се, по процени кандидата, допринети уједначавању (ако не и побољшању) узусâ досад насталих у овдашњим лексикографским пројектима. Напослетку су исказана очекивања да ће се, углавном адаптацијом позајмица из руског и енглеског језика, дати и прилог (већ поодмаклој) стандардизацији српске ономастичке терминологије.

На основу изнесених увида Комисија оцењује да су циљеви истраживања и очекивани резултати дефинисани реално, а да се хипотезе могу проверити, одн. оповргнути на изабраном материјалу.

5. План рада и методе истраживања

Истраживање би према плану кандидата било покренуто ексцерпцијом етнонимâ обрађених у речницима Матице српске (РСЈ; РМС) и још недовршеном рјечнику Српске академије наука и уметности (РСА). Зависно од потреба, посебно ради експресивних етнонима и етнонима нестандардне (тј. супстандардне) творбе, ексцерпција би била

извршена и из електронског корпуса српског језика и из језичких саветника. Исписивали би се сви етноними – од имена нација (како балканских тако и европских, одн. ваневропских) до имена етничких група, племенâ и племенских савеза (како садашњих тако и оних који се само памте у историји или усменом предању). Потом би се анализирале и коментарисале не само стилске варијације типа *Италијани* : *макаронџије/ жабари/мачкари* него и деривационе варијације типа *Баск* : *Баскијац* или *Грузин* : *Грузијанац* : *Грузијац*, одн. акценатске варијације типа *Црнòгōрци* : *Црногóрци* или *Аустрѝјāнāцā* : *Аустријáнāцā* : *Аустријâнāцā*. Притом би у средишту пажње била мерила којим су се стандардолози и лексикографи управљали одлучујући о нормативном статусу појединих облика, одн. изговора.

У наредној фази истраживања тежило би се, и то унутар теоријских оквира структуралне и когнитивне семантике, реконструкцији квалитативних и квантитативних аспеката семасиолошке структуре етнонимâ. У том би се погледу посебно усредсредило на разлике између имена нација које су етничког порекла (попут Немаца, Румуна или Срба) и имена нација које су замишљене као политичке заједнице, тј. заједнице грађана исте државе (попут Аустријанаца, Молдаваца или Црногораца).

При анализи значењâ која су развијена метафорички, на основу обележја негативне конотације, употребљавао би се и речнички материјал и материјал добијен помоћу електронског корпуса. Тако би се, између осталог, установило која су метафоричка значења етнонимâ регистрована у српским речницима, а која евентуално нису иако су узуална, што би дакако требало и објаснити неким, можда ванјезичким разлозима. Као теоријско утемељење реконструкцији метафоричког развоја у оба би случаја послужила сазнања опште когнитивне семантике, али и увиди специјалних етнолингвистичких истраживања.

Поводом лексикографске обраде у речницима српског језика кандидат би се бавио редоследом описних дефиниција (тј. начином на који су хијерархизоване различите денотације истих етонинима), те семантичким обележјима која се у таквим објашњењима наводе, одн. не наводе као прикладни дефинијенси. У средишту пажње била би, рецимо, улога коју су при томе добила имена држава, тј. питање је ли у дефиницији етнонимâ типа *Немци* заиста оправдано помињати етнотопониме типа *Немачка*, као имена која су очигледно млађа, изведена (за разлику од, нпр., имена *Аустрија*, које је у односу на етноним *Аустријанци* очигледно старије, одн. мотивно).

На основу закључака које изведе из свих претходних поглавља дисертације, у последњем поглављу кандидат би формулисао и одговарајуће препоруке намењене (практичној) лексикографији, првенствено оној која је општа и описна, а српског језика. Те препоруке кандидат би, руковођен начелом очигледности, напослетку илустровао и неколицином огледних чланака.

Са становишта савремене лингвистике, која се на пољу друштвених наука интензивно шири у свим правцима, вероватно најинтересантнији прилог кандидат ће пружити реконструкцијом портрета који се у српском језику, тј. његовој експресивној лексици, фразеологији и паремиологији, огледају наспрам појединих народа, нпр. турског, одн. појединих етничких група, нпр. влашке. Прецизније речено, помоћу поступака које су у посљедње време разрадиле школе руских и пољских лингвиста кандидат ће посебно објаснити позитивне и негативне стереотипе које је српски народ развио о културама с којим је контактирао вековима, у првом реду у медитеранском окружењу.

На основу изнесених увида Комисија оцењује да је план рада добро осмишљен, а да предложене истраживачке методе представљају успелу комбинацију традиционалних и модерних поступака у истраживањима која се тичу лексикологије с лексикографијом и ономастиком.

VII. Закључак са образложеном оценом о подобности теме и кандидата

На основу података који су наведени о кандидату, Комисија констатује да је мр Милан Ивановић спреман за израду докторске дисертације на предложену тему.

На основу података који су наведени о прелиминарној литератури, циљевима и методама истраживања, хипотезама и очекиваним резултатима, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области лексикологије с лексикографијом и ономастиком.

На основу података који су наведени о предложеном ментору, Комисија констатује да је проф. др Рајна Драгићевић подобна за надзор над обрадом предложене теме.

Након свега предоченог Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да позитивно оцени подобност кандидата мр Милана Ивановића и теме *Етноними у српском језику и србистици: Значење, творба и рјечничка обрада*, а да за ментора именује др Рајну Драгићевић, редовног професора Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Потписи чланова Комисије:

_____

Др Александар Милановић, редовни професор

_____

Др Михаило Шћепановић, ванредни професор

_____

Др Ненад Ивановић, виши научни сарадник